

บทบรรณาธิการ ความรุนแรงในโรงเรียน

ปัจจุบันเกิดเหตุการณ์การใช้ความรุนแรงขึ้นระหว่างนักเรียนกับนักเรียนทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ดังกรณีที่เกิดขึ้นที่โรงเรียนในอำเภอเกาะกา จังหวัดลำปาง โดยนักเรียนรุ่นพี่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้กระทำกับนักเรียนรุ่นน้องชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 หรือกรณีนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ได้กลั่นแกล้งเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นต้น

สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือความรุนแรงที่เกิดขึ้นระหว่างนักเรียนกับนักเรียนเพราะสิ่งเหล่านี้อาจทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมก่อความรุนแรงและอาจจะออกไปก่อความรุนแรงนอกโรงเรียนได้ สาเหตุที่เด็กก่อความรุนแรงและกระทำผิดจนเกิดชีวิตเด็กให้เหตุผลว่าอาจจะมาจากกรณีที่ถูกครอบครัวยุติแบบลงโทษและเผด็จการสัมพันธภาพในครอบครัวไม่ดีเด็กจะมองโลกในแง่ร้ายสุขภาพจิตเสื่อมและมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว

นอกจากนี้เกมและสื่อต่าง ๆ ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวโดยสถาบันรามจิตติได้ระบุว่า เด็กร้อยละ 10 ของทั้งหมดประมาณ 7 แสนคน อาจจะก่อความรุนแรงสาเหตุมาจากเกมละครภาพยนตร์ที่รุนแรงทำให้เด็กวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 13 ถึง 18 ปี อาจจะมีพฤติกรรมอันอาจนิยมมักจะชอบรังแกเด็กที่มีวัยวุฒิต่ำกว่า

ผลกระทบทำให้เกิดการทำร้ายร่างกายกันทำให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ พิการ ทุพพลภาพ หรืออาจเสียชีวิต เกิด

ความไม่สงบสุขในสังคมส่งผลกระทบต่อผู้อื่นอาจทำให้ผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับความเดือดร้อนบาดเจ็บเสียชีวิตและทรัพย์สินเสียหายทำให้ครอบครัวไม่มีความสุข ผู้ปกครองเดือดร้อนมีความทุกข์ใจโรงเรียนต้องเชิญผู้ปกครองไปพบ หรือถ้าฝ่ายเสียหายแจ้งความต้องไปดำเนินเรื่องต่อทำให้เด็กเสียเวลาในการเรียนด้วย

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างคนสองคน หรือคนกลุ่มเล็กทำให้เกิดการชักชวนคนอื่น ๆ มาร่วมทะเลาะวิวาททำให้เกิดเหตุการณ์ขยายวงกว้างสภาพจิตใจบอบช้ำมากเกิดความคับแค้นใจอาจถูกดำเนินคดีเพราะทำผิดกฎหมาย เช่น การทำร้ายร่างกายผู้อื่นเสียการเรียนเสียเวลาและเสียอนาคตเกิดการหวาดกลัวทำให้ไม่กล้าไปโรงเรียนต้องคอยหลบเลี่ยงและอาจทิ้งการเรียนผู้ปกครองต้องขอย้ายไปเรียนในโรงเรียนอื่นแทน

อาจจะทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาในภายหลัง เช่น ถ้าเด็กพิการ ผู้ปกครองพ่อแม่ต้องเป็นภาระเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลในระยะยาวทำให้สุขภาพจิตเสื่อมทั้งผู้ปกครองและตัวเด็ก วิธีแก้ไขปัญหานี้ทางนักจิตวิทยาการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้ให้ทัศนะว่าต้องแก้ไขทั้งสถานศึกษาและตัวเด็กการป้องกันและแก้ไขปัญหาคือความขัดแย้งด้วยตัวของเด็กเอง

เด็กต้องรู้จักนำแนวทางในการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์มาใช้ด้วยการวิเคราะห์ให้มองเห็นถึงลักษณะพฤติกรรมความรุนแรงในขณะที่ฝั่งโรงเรียนทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูที่ทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครองต้องทำหน้าที่สอดส่องดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดมากขึ้นกว่าปกติ

และต้องรู้จักป้องกันรวมถึงแนะนำไม่ให้เด็กสร้างปัญหา ประการสำคัญครูอาจารย์ต้องเน้นในเรื่องของความสามัคคีในหมู่คณะให้มากกว่าที่ผ่าน มาโดยวิธีการที่ดีที่สุดคือโรงเรียนต้องป้องกันปัญหาไม่ให้เกิดขึ้นซึ่งจะดีกว่าการแก้ไขปัญหาในภายหลัง